

— piespriest Komisijai atļūdzināt tiesšāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja apgalvo, ka apstrīdētās regulas 45. panta 8. punkts pārsniedz pilnvarojošajā Regulā (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ noteiktos ietvarus un patiesībā saturiski iztukšo dalībvalstīm piešķirtās pilnvaras, ieviešot ierobežojošu prasību, ar kuru tiek pārinterpretētas minētajām dalībvalstīm lēģislatīvajā pamataktā piešķirtās pilnvaras.

Tāpat prasītāja uzskata, ka apstrīdētās regulas preambulā nav pietiekami un sīki izklāstīts pienācīgais pamatojums. Tās ieskatā, tik plašas un vērīenīgas izmaiņas attiecībā uz pilnvarojošo normu neļauj praksē izsecināt, uz kādu pilnvarojošo normu un tieši cik lielā mērā Komisija ir pamatojusies, un tas savukārt padara gandrīz neiespējamu no tiesiskās noteiktības viedokļa vajadzīgo izvērtējumu.

Prasītāja arī apgalvo, ka Komisijas pieņemtais tiesiskais regulējums ir diskriminējošs attiecībā pret tā dēvēto īscirtmeta atvasāju koku sugām, proti, lauksaimniekiem, kuri vēlas tās stādīt. Tā kā abu veidu augāji un stādītāji atrodas vienādā situācijā, nav attaisnojami pret tiem attiekties atšķirīgi atkarībā no augāju izveidei izvēlētājām koku sugām.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka visā pilnvarojošās regulas apspriešanas gaitā Komisija iebilda pat pret to, ka dalībvalstīm būtu iespēja atzīt īscirtmeta atvasāju platības par ekolēģiski nozīmīgām platībām. Prasītājas ieskatā, viss norāda uz to, ka Komisija vēlējusies praksē novērst šo iespēju ar apstrīdēto tiesisko regulējumu, un tādējādi ļaunprātīgi izmantojusi pilnvaras.

Visbeidzot, prasītāja tostarp uzskata, ka apstrīdētā regula ir pretrunā vispārīgajam tiesiskās noteiktības principam, jo, pirmkārt, minētās regulas 45. panta 8. punkts vairākos aspektos nav skaidrs un, otrkārt, regulā nav nodrošināts pietiekams pielāģošānās laikposms līdz tās spēkā stāšānās brīdim, lai varētu pienācīgi sagatavoties tik nozīmīgām pārmaiņām. Prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts arī tiesiskās palāģības princips, jo spēkā stāšānās noteikumu formulēšanā Komisija nav ņēmusi vērā, ka lauksaimniecības jomā sagatavošanās laikposmam attiecīgajā gadījumā noteikti jābūt ilgākam. Tāpat prasītāja uzskata, ka ar apstrīdēto aktu ir pārkāptas arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā noteiktās tiesības uz īpašumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 608. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 22. septembrī – Slovākijas Republika/Komisija

(Lieta T-678/14)

(2014/C 448/36)

Tiesvedības valoda – slovāku

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Slovākijas Republika (pārstāve – B. Ricziovā)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas lēmumu, kas ir ietverts 2014. gada 15. jūlija vēstulē, ar kuru pēdējā minētā ir lūģusi Slovākijas Republiku nodot tās rīcībā finanšu resursus, kas atbilst zaudētajiem tradicionālajiem pašu resursiem, un

— piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijai nav kompetences.

Slovākijas Republika uzskata, ka Komisijai nav kompetences pieņemt apstrīdēto lēmumu. Neviena Eiropas Savienības tiesību norma nepiešķir Komisijai pilnvaras rīkoties tā, kā tā rīkojās, pieņemot apstrīdēto lēmumu, t.i., pilnvaras pēc zaudēto tradicionālo pašu resursu kā neiekasēto importa nodokļu apmēra noteikšanas uzlikt pienākumu dalībvalstij, kura nav bijusi atbildīga par minēto nodokļu aprēķinu un iekasēšanu, nodot finanšu resursus tās noteiktajā apmērā, kas, kā tā uzskata, atbilst minētajiem zaudētajiem resursiem.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildītas tiesiskās noteiktības prasības.

Slovākijas Republika uzskata, ka, pat ja Komisija būtu bijusi kompetenta pieņemt apstrīdēto lēmumu (*quod non*), tā šajā gadījumā ir pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu. Pienākumu, kas Slovākijas Republikai noteikts apstrīdētajā lēmumā, viņasprāt, pirms tā pieņemšanas neesot bijis iespējams paredzēt.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir nepareizi īstenojusi savu kompetenci.

Pat ja Komisija būtu bijusi kompetenta pieņemt apstrīdēto lēmumu un, pieņemot apstrīdēto lēmumu, būtu rīkojusies saskaņā ar tiesiskās noteiktības principu (*quod non*), Slovākijas Republika uzskata, ka tā savu kompetenci šajā gadījumā ir īstenojusi nepareizi. Pirmkārt, Komisija ir veikusi acīmredzami nepareizu vērtējumu, Slovākijas Republikai pieprasot finanšu resursus, lai gan tradicionālie pašu resursi faktiski netika zaudēti vai tie netika zaudēti tieši to notikumu dēļ, kuros Komisija vairo Slovākijas Republiku. Otrkārt, Komisija esot pārkāpusi Slovākijas Republikas tiesības uz aizstāvību un labas pārvaldības principu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pietiekams pamatojums.

Saistībā ar šo prasības pamatu Slovākijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojumā ir pieļauti vairāki trūkumi, kuru dēļ tas ir jāuzskata par nepietiekamu, kas veido būtisku formas prasību pārkāpumu un vienlaikus ir pretrunā tiesiskās noteiktības prasībām. Slovākijas Republika uzskata, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi tā juridisko pamatu. Turklāt tā faktiski nav precizējusi dažu savu secinājumu izcelsmi un pamatojumu. Visbeidzot, Slovākijas Republika uzskata, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums vairākos aspektos ir pretrunīgs.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – *European Dynamics Luxembourg* un *Evropaiki Dynamiki*/Komisija

(Lieta T-698/14)

(2014/C 448/37)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *European Dynamics Luxembourg SA* (Etelbrika, Luksemburga) un *Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis – V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija